

Fotovalsessie in het Heidebos (provincie Oost-Vlaanderen)

In het kader van de IHD-rapportage (IHD : Instandhoudingsdoelen voor de Europees beschermde natuur) proberen we zicht te krijgen op het voorkomen en de staat van instandhouding van boommarters in Vlaanderen. Sinds 2007 worden daartoe fotovallen ingezet in potentieel interessante boommartergebieden. Eén van de grote mysteries is en blijft de situatie van de soort in het Waasland. In de bossen van Sinaai en directe omgeving planten boommarters zich minstens sinds 2000 op regelmatige basis voort. Gezien de discretie van deze dieren is het best mogelijk dat zij daar nooit zijn weggeweest maar pas zeer laat werden ontdekt. Of boommarters zich ook in de andere bossen in de streek voortplanten blijft tot op heden echter hoogst onduidelijk. We weten intussen dat jonge boommarters op regelmatige basis uit Sinaai disperseren, zoals aangetoond door de gezenderde mannetjes Valère en Alain in het voorjaar van respectievelijk 2012 en 2014. Als we er van uit gaan dat disperserende boommarters uit Sinaai zich vestigen in naburige bossen, zouden we die vroeg of laat moeten kunnen onderscheppen met behulp van fotovallen. Via langeafstandsdispersie kan er echter ook uitwisseling plaatsvinden met andere, ver afgelegen populaties. Dat boommarters daartoe in staat zijn (en de meest 'onmogelijke' barrières zoals het Kanaal Gent-Terneuzen succesvol kunnen oversteken) lijdt inmiddels geen twijfel meer. Echter, ons dicht wegennet is er vaak voor verantwoordelijk dat dergelijke zwerftochten fataal aflopen. Ook ons gezenderd mannetje Alain onderging dit lot (zie hogerop in deze nieuwsbrief).

In de zomer van 2008 werden alle bossen in een wijde boog rond Sinaai met fotovallen bemonsterd, in geen enkel ander bosgebied werden toen boommarters vastgesteld. Omdat de cameravallen tegenwoordig een stuk beter zijn dan vroeger ondernemen we dit jaar een nieuwe poging. Dit voorjaar zijn we gestart in het Heidebos. Het Heidebos is een boscomplex op slechts een vijftal kilometer in vogelvlucht van de voortplantingslocatie Sinaai. Het gebied is zo'n 260 hectare groot en wordt beheerd door Natuurpunt. De bodem is er zandig en – in tegenstelling tot de bossen rond Sinaai – droog, met een totaal ander bostype tot gevolg. Het bomenbestand bestaat overwegend uit grove den. Er zijn enkele beukendreven en bestanden met zomereik en Amerikaanse eik. Het gebied werd de afgelopen jaren omgevormd naar een halfopen heide-bos-mozaïek. Van 19 maart tot 15 mei 2014 werden simultaan vijf fotovallen ingezet in het gebied. Net zoals in 2008 werden ook dit jaar geen boommarters vastgesteld. Bunzing en hermelijn staan dan weer wel op de foto. Steenmarters zijn nog steeds zeer zeldzaam in deze streek, het niet registreren van deze soort tijdens deze fotovalsessie is dan ook geen verrassing.

Hermelijn in Heidebos, 16 april 2014 (foto INBO)

Bunzing in Heidebos, 13 april 2014 (foto INBO)